

***Часть інтерв'ю керівника сільськогосподарської компанії для журналу
Птицеводство:***

Взагалі, як ви вважаєте, чи є у цьому сегменті майбутнє?

Я би хотів, щоб в Україні було більше невеликих сімейних ферм. На мою думку, фермерська продукція об'єктивно краща і якісніша, вона створює конкурентне середовище для великих виробників, а також сприяє розвитку малого та середнього бізнесу, а не великих агрохолдингів.

Але я, можливо, скажу парадоксальну річ – я думаю, сімейні ферми скоро почнуть зникати або змінювати напрямок роботи. По-перше, фермерське м'ясо може зникнути з прилавків у випадку заборони реалізації продукції подвірного забою. Це одна з вимог ЄС, яку український Парламент вже декілька разів відтермінував, але рано чи пізно впровадить. А побудувати та ввести в експлуатацію забійні цехи більшість сімейних ферм не в змозі. По-друге, багато ферм не матимуть змоги оплатити запровадження системи контролю безпеки харчової продукції (НАССР) на міні-виробництвах у випадку, якщо цю систему зроблять обов'язковою для українських виробників.

Ви однозначно відслідковували ринок. Наскільки дорожче (у відсотках) вирощування подібної домашньої птиці, аніж індиків у умовах великих птахоферм?

Так, звісно, на великих птахофермах є економія на масштабах, а також повний цикл виробництва. Також птахоферми переважно входять до складу вертикальних агрохолдингів, які мають власну кормову базу, комбикормові заводи, власну логістику, навіть власні торгівельні точки, пташники дозволяють вирощувати по 2-2,5 цикли на рік. Маючи великі обсяги продукції великі компанії можуть встановлювати невелику націнку і реалізовувати через великі торгівельні мережі. У малих ферм все по-різному. Це залежить від багатьох факторів. На нашій фермі різниця собівартості порівняно з великими птахофабриками у різні роки коливалася від 20 до 40%. Це залежало переважно від обсягів виробництва і збереженості поголів'я.